

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 14.12.2010
SEK(2010) 1548 v konečném znění

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

SHRNUTÍ POSOUZENÍ DOPADŮ

Průvodní dokument

k návrhu

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(přepracované znění)

{KOM(2010) 748 v konečném znění}
{SEK(2010) 1547 v konečném znění}

1. OKOLNOSTI, KONZULTACE A ODBORNÉ POZNATKY

Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (známé jako „Brusel I“), které vstoupilo v platnost v březnu 2002, je základním kamenem soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech v Evropské unii. Stanoví, který soud je příslušný rozhodovat přeshraniční spor a zajišťuje hladké uznání a výkon rozhodnutí vydaných v jiném členském státě. I když se celkově má za to, že nařízení funguje dobře, konzultace zúčastněných stran a několik studií provedených Komisí odhalilo potřebu reformy. Stockholmský program ve stejném duchu vyzývá k odstranění zbývajících překážek výkonu práv občanů a společností.

Komise při přípravě novely nařízení v široké míře konzultovala zúčastněné strany a značně využívala externích odborných poznatků. Přijala Zelenou knihu a na jejím základě zahájila v dubnu 2009 veřejnou konzultaci a zadala celkem čtyři studie, které řešily různé aspekty reformy. Další externí studií a průzkumem Evropského podnikatelského konzultačního panelu byly získány empirické údaje, na nichž je založeno posouzení dopadů. Komise rovněž zorganizovala dvě velké konference, zasedání s národními odborníky a dvě zasedání s odborníky v oblasti arbitráže. Další připomínky byly dodány meziútvarovou řídicí skupinou v rámci Komise.

2. VYMEZENÍ PROBLÉMU, CÍLE A HODNOCENÍ VARIANT POLITIKY

2.1. VOLNÝ POHYB SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ

2.1.1. *Vymezení a rozsah problému*

Soudní rozhodnutí vydané v jednom členském státě není v jiném členském státě automaticky účinné, nýbrž musí být prohlášeno za vykonatelné ve zvláštním soudním řízení známém jako „*exequatur*“ (řízení o prohlášení vykonatelnosti). Toto řízení je zdlouhavé a nákladné. V jednoduché věci dosahují v EU průměrné náklady 2 200 EUR. Tato částka může ve složitějších nebo sporných věcech exponenciálně vzrůst (až na 12 700 EUR). Pokud předpokládáme, že 25 % všech věcí je složitých, dosahují celkové náklady řízení o prohlášení vykonatelnosti v EU více než 47 milionů EUR ročně. Doba pro získání prohlášení vykonatelnosti činí od několika dnů až po několik měsíců, avšak v odvolacích případech až dva roky. Ve více než 90 % věcí je řízení pouhou formalitou, neboť nejsou dány důvody pro zamítnutí uznání a výkonu; pouze proti nemnohým rozhodnutím je podáván opravný prostředek a opravné prostředky jsou zřídka úspěšné. Řízení o prohlášení vykonatelnosti činí přeshraniční soudní spory ještě složitější, což odrazuje společnosti od přeshraničního obchodu.

2.1.2. *Cíle*

- Konkrétním cílem této části návrhu je dosáhnout skutečného volného pohybu soudních rozhodnutí ve všech občanských a obchodních věcech.

2.1.3. *Možné varianty politiky*

- Varianta č. 1: zachování současného stavu

- Varianta č. 3: zachovat prohlášení vykonatelnosti, ale zmenšit překážky pro žalobce
- Varianta č. 4A: zrušit řízení o prohlášení vykonatelnosti a zavést nezbytné záruky ochrany práv žalovaného. Řízení o prohlášení vykonatelnosti však bude zachováno u rozhodnutí ve věcech pomluvy a kolektivního odškodnění.

2.1.4. Analýza dopadů upřednostňované varianty č. 4A: zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti a zavedení nezbytných ochranných opatření

a) **Účinnost:** Touto variantou by byl zcela splněn cíl volného pohybu soudních rozhodnutí v Evropské unii. b) **Hlavní dopady:** i) **Hospodářský dopad:** Zrušením řízení o prohlášení vykonatelnosti by odpadly náklady a odklady spojené v současnosti s tímto řízením, díky čemuž by společnosti a občané EU ušetřili značnou část nákladů, které nyní dosahují téměř 48 milionů EUR ročně. V převážné většině případů, kdy vykonatelnost cizího rozhodnutí není napadena žalovaným, by žalobce díky zavedení vzorových formulářů, jež zprošťují povinnosti vyhotovit překlad celého rozsudku, musel nést pouze minimální náklady na překlad. Náklady na překlad celého rozhodnutí a právní výlohy by nadále vznikaly pouze ve složitých případech. Tato varianta by rovněž povzbudila podniky, zejména **malé a střední podniky**, aby se zapojily do přeshraničních transakcí. V současnosti je do přeshraničního obchodu zapojeno jen 25 % z 20 milionů evropských malých a středních podniků, to znamená, že potenciálně by mohlo 15 milionů malých a středních podniků rozšířit své podnikání do dalších členských států. V případě zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti by 39 % těchto malých a středních podniků mnohem více uvažovalo o svém zapojení do přeshraničních transakcí. I pokud by to ve skutečnosti učinila pouze čtvrtina z nich, zapojilo by se do vnitřního trhu 1,4 milionu malých a středních podniků. ii) **Základní práva:** Zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti by bylo doplněno procesními zárukami zajišťujícími, aby nemohlo být uznáno a vykonáno rozhodnutí, při kterém nebylo dodrženo právo na spravedlivý proces nebo právo na obranu. Tato varianta by tudíž byla v souladu s Listinou základních práv, zejména s jejím článkem 47. Protože důvody proti výkonu cizích soudních rozhodnutí, na něž by se bylo možné odvolávat, do značné míry odpovídají důvodům, na něž se lze odvolávat při dnešním řízení o prohlášení vykonatelnosti, nedošlo by ke snížení současné úrovně soudní ochrany v přeshraničních řízeních. iii) **Finanční náklady:** Členským státům by vznikly náklady na seznámení odborníků v oblasti práva s novými postupy. Pokud by byly vnitrostátní ochranné postupy vytvořeny podle postupů přijatých v rámci evropských nástrojů, které ruší prohlášení vykonatelnosti u některých typů nároků, byly by tyto náklady minimální. Návrh bude také obsahovat standardní formulář, jehož cílem je usnadnit přímý výkon.

2.1.5. Porovnání možných variant s upřednostňovanou variantou politiky č. 4A

Cíle/dopady	Varianta č. 1 – zachování současného stavu	Varianta č. 3 – zmenšení překážek pro navrhovatele	Varianta č. 4A – zrušení prohlášení vykonatelnosti
Odstranění zbývajících překážek volného pohybu soudních rozhodnutí	0	+	++
Hospodářské dopady	0	+	+
Finanční náklady	0	–	–

Základní práva	0	0	0
----------------	---	---	---

2.2. FUNGOVÁNÍ NAŘÍZENÍ V MEZINÁRODNÍM PRÁVNÍM ŘÁDU

2.2.1. Vymezení problému

- V současnosti se (až na několik výjimek) nepoužijí pravidla o příslušnosti stanovená v nařízení, pokud má žalovaný bydliště mimo EU, takže v těchto případech odkazuje nařízení na vnitrostátní právní předpisy (tzv. zbytková příslušnost). V členských státech EU se vnitrostátní pravidla o příslušnosti žalovaných z třetích zemí velmi liší. V případech, kdy má žalovaný bydliště mimo Evropskou unii,
- nemají evropští občané a společnosti rovný přístup ke spravedlnosti,
- vznikají nerovné podmínky pro společnosti, které podnikají na vnitřním trhu, což může vést k narušení hospodářské soutěže,
- není zaručeno prosazování evropských právních předpisů na ochranu slabších stran (např. spotřebitelů, zaměstnanců, pojištěných apod.).

2.2.2. Cíle

- Konkrétním cílem je zlepšit přístup ke spravedlnosti, právní jistotu a ochranu občanů EU a společností ve sporech, do kterých jsou zapojeny třetí státy.

2.2.3. Analýza dopadů možných variant politiky

- Varianta č. 1: zachování současného stavu
- Varianta č. 3A: minimální míra harmonizace pravidel o příslušnosti
- Varianta č. 4A: plná harmonizace pravidel o příslušnosti

2.2.4. Analýza dopadů upřednostňované varianty politiky č. 4A: plná harmonizace pravidel o příslušnosti

a) **Účinnost:** Prostřednictvím plné harmonizace pravidel o příslušnosti by byl zaručen plný a rovnoprávný přístup ke spravedlnosti u evropských soudů. Přístup ke spravedlnosti by byl navíc zcela transparentní, jelikož by všechna pravidla o mezinárodní příslušnosti byla konsolidována v jediném dokumentu – revidovaném nařízení. Tato varianta by rovněž vyřešila umělé rozlišování mezi žalovanými s bydlištěm uvnitř EU a žalovanými s bydlištěm mimo EU. V současných právních předpisech EU, např. v nařízení č. 4/2009 o vyživovacích povinnostech či návrhu nařízení Komise o závětech a dědění, se již toto rozlišení neuvádí. **b) Hlavní dopady:** **i) Hospodářský dopad:** Tato varianta zvýší pravděpodobnost, že společnosti z EU povedou soudní spory spíše uvnitř EU než mimo její území. Průměrné náklady společností v EU na soudní spory se tak sníží a zkrátí se doba řízení, jelikož soudní ochrana v evropském prostoru práva je obecně méně nákladná a jednodušší než v zemích mimo EU. S třetími zeměmi téměř neexistuje justiční spolupráce, navíc se kvůli zeměpisné vzdálenosti příslušného soudu obvykle zvyšují náklady svědků a stran na osobní účast.

Harmonizace pravidel týkajících se žalovaných z třetích zemí rovněž zvýší právní jistotu a předvídatelnost, která pak pravděpodobně povede k úsporám nákladů zúčastněných společností. Lepší právní rámec může také povzbudit více společností k tomu, aby se zapojily do přeshraničních transakcí. Navíc by nedocházelo k narušení hospodářské soutěže, způsobeným rozdíly ve vnitrostátních pravidlech o příslušnosti. **Malé a střední podniky:** Úspora nákladů znamená přínos zejména pro malé a střední podniky, které nemají prostředky na to, aby zvládly komplikované mezinárodní soudní spory tak jako velké společnosti. **ii) Finanční náklady** Varianta č. 4A by členské státy zatížila jen minimálními nebo nulovými náklady. **iii) Základní práva** Díky plné harmonizaci by došlo ke zlepšení přístupu slabších stran (spotřebitelé, zaměstnanci atd.) ke spravedlnosti v souladu s články 38 a 47 Listiny, jelikož by měly zaručeny přístup k soudu EU ve sporech, ve kterých jsou žalovanými osoby ze zemí mimo EU. Tato varianta by dále zaručila evropským společnostem plný přístup ke spravedlnosti v soudních sporech, ve kterých jsou žalovanými osoby z třetích zemí. Nově vytvořená příslušnost *forum necessitatis* by dále zaručila evropským společnostem přístup k soudu EU v případech, kdy ke sporu není příslušen žádný jiný soud zajišťující řádný proces. Vytvoření příslušnosti zaměřené přímo na žalované, kteří nejsou z EU, by také zlepšilo přístup ke spravedlnosti pro společnosti z členských států, jež v současnosti nemají ve svých vnitrostátních právních předpisech srovnatelná ustanovení. **iii) Sociální dopad** Tato varianta by zaručovala, že si slabší strany zachovávají ochranu, kterou jim zaručuje mandatorní právo EU. **iv) Třetí země** Dopad varianty č. 4A na země mimo EU by závisel na obsahu harmonizovaných pravidel o příslušnosti. Na diplomatické úrovni není sporu o plánovaném vytvoření příslušnosti *forum necessitatis* a „lehce předimenzovaného“ pravidla o příslušnosti, např. na základě umístění majetku v souvislosti se sporem na daném území. Naopak, dopad těchto kroků na třetí země by byl kladný, protože by ve vnitrostátních právních předpisech členských států nemohly být zachovány příznivější podmínky pro přístup ke spravedlnosti. Pokud by došlo k obnovení mezinárodních jednání o celosvětové úmluvě o rozsudcích, dopad revize vyjednávacího postoje EU by rovněž závisel na obsahu harmonizovaných pravidel. Zatímco sladění samotných vnitrostátních předpisů by bylo v tomto ohledu neutrální, konkrétní obsah pravidel by mohl ovlivnit postoj EU při jednáních.

2.2.5. Porovnání možných variant s upřednostňovanou variantou politiky

Cíle/dopady	Varianta č. 1	Varianta č. 3A	Varianta č. 4A
Zlepšení ochrany stran z EU v soudních sporech s žalovanými, kteří nejsou z EU	0	+	++
Hospodářské dopady	0	0	+
Základní práva	0	+	+
Dopad na třetí země	0	0	0 nebo +

2.3. DOHODY O VOLBĚ SOUDU

2.3.1. Vymezení a rozsah problému

Převážná většina podniků z EU, jež se podílejí na přeshraničním obchodě, využívá dohod o volbě soudu (takřka 70 % všech společností a 90 % velkých společností).

- Toto nařízení dohodám o volbě soudu v zásadě dodává účinnosti. Objevily se však obavy, že účinnost těchto dohod může být v praxi ohrožena nekalými taktikami vedení sporu. Je to způsobeno vzájemným působením s dalším ustanovením nařízení, takzvaným pravidlem překážky litispendence (*lis pendens*), jehož cílem je zamezit situacím, kdy dva soudy v EU současně projednávají tutéž věc. Podle tohoto pravidla musí soud, který řízení týkající se právního sporu zahájil jako druhý, řízení přerušit do té doby, než soud, který zahájil řízení jako první, rozhodne o své příslušnosti. Strana, která má v úmyslu dohodu o volbě soudu obejít, tak může řízení u zvoleného soudu výrazně prodlužovat, pokud řízení nejprve zahájí (nepříslušný) soud v zemi, v níž je soudní systém poměrně pomalý. Za posledních pět let 7,7 % společností uvedlo, že se jejich smluvní protějšek neřídil doložkou určující příslušný soud.
- Účinnost dohod o volbě soudu musí být zaručena také za hranicemi EU. Evropská unie vyjednala mezinárodní dohodu, Haagskou úmluvu o dohodách o volbě soudu, která zvyšuje právní jistotu doložek o volbě příslušnosti ve vztazích mezi podniky (B2B); v současnosti probíhá proces ratifikace. Revize nařízení by měla zajistit soudržnost mezi přístupem k dohodám o volbě soudu, pokud jde o situace v rámci EU, a přístupem, který bude případně přijat pro situace mimo EU. Podle Haagské úmluvy musí soud, který zahájil řízení, ale nebyl zvolen, věc zamítnout, pokud se ovšem neuplatní jedna z výjimek stanovených úmluvou.

2.3.2. Cíle

Konkrétním cílem je posílit účinnost dohod o volbě soudu. Reforma by měla rovněž usnadnit ratifikaci Haagské úmluvy o dohodách o volbě soudu Evropskou unií.

2.3.3. Popis zvolených variant politiky

- Varianta č. 1: zachování současného stavu
- Varianta č. 2: osvobození zvoleného soudu od povinnosti přerušit řízení
- Varianta č. 3: upřednostnění zvoleného soudu, pokud jde o rozhodování o jeho příslušnosti

2.3.4. Analýza dopadů upřednostňované varianty politiky č. 3: upřednostnění zvoleného soudu, pokud jde o rozhodování o jeho příslušnosti

a) Účinnost s ohledem na dosažení cílů: varianta č. 3 by odrazovala od využívání taktických preventivních žalob, jejichž cílem je zbavit platnou dohodu o volbě soudu své podstaty. Tato varianta by tudíž umožnila, aby byly výše uvedené cíle v plné míře splněny; **b) Hlavní dopady i) Hospodářský dopad:** varianta č. 3 by zamezila nákladům a zpožděním, se kterými se podniky v současnosti potýkají z toho důvodu, že se jejich partneři pokoušejí dohodu o volbě soudu úmyslně obejít. Je rovněž pravděpodobné, že z 30 % podniků, které se v současnosti kvůli problémům spojeným s přeshraničními spory nebo vymáháním dluhů nepodílejí na přeshraničním obchodu, se alespoň některé díky této variantě do přeshraničního

obchodu zapojí. Pokud jde o podniky, zvýšila by se jejich právní jistota i důvěra v účinnost smluvních ustanovení týkajících se řešení sporů. Nedostatkem tohoto řešení je, že by mohlo vést ke zpožděním v soudních řízeních, ve kterých určený soud nakonec prohlásí dohodu za neplatnou (týká se to pouze 1,1 % společností ročně) a strany pokračují ve vedení sporu u jiného soudu. **ii) Finanční náklady:** varianta č. 3 by si vyžádala pouze minimální náklady na provedení. **iii) Základní práva:** varianta č. 3 by zcela zohlednila vůli stran dohodnout se ohledně volby soudu. To by výrazně zlepšilo situaci stran v oblasti svobody podnikání v souladu s článkem 16 Listiny základních práv. **iv) Mezinárodní hlediska:** varianta č. 3 odráží řešení přijaté Haagskou úmluvou. Je důležité, stejně jako v případě úmluvy, že se upřednostňuje zvolený soud, který může v řízení pokračovat i v případě, že řízení zahájil jako druhý.

2.3.5. Srovnání variant a upřednostňovaná varianta politiky

Cíle/dopady	Varianta č.1 Zachování současného stavu	Varianta č. 2 Osvobození od povinnosti přerušit řízení	Varianta č.3 Upřednostnění zvoleného soudu
Zamezení možnému zneužívání	0	+	++
Hospodářský dopad	0	+	++
Základní práva	0	+	++
Mezinárodní aspekty	0	+	++

2.4. HRANICE MEZI NAŘÍZENÍM A ROZHODČÍM ŘÍZENÍM

2.4.1. Vymezení problémů

Rozhodčí řízení je v mezinárodním obchodě velmi důležité, neboť větší společnosti a nadnárodní společnosti ho pravidelně využívají (zhruba 63 % velkých evropských společností dává přednost rozhodčímu řízení před soudním řízením). Rozhodčí řízení v současnosti nespadá do oblasti působnosti nařízení Brusel I. Existují zprávy o problémech týkajících se vztahu mezi rozhodčím řízením a soudními řízeními. Jedná se zejména o to, že strana napadající platnost rozhodčí dohody může soud požádat, aby rozhodl také o věci samé. To může vést k souběžnému soudnímu řízení a rozhodčímu řízení s rizikem rozdílných výsledků, kdy je dohoda prohlášena za neplatnou v jednom členském státě a za platnou v jiném členském státě. Této situace mohou zneužít účastníci soudních řízení, kteří mají v úmyslu rozhodčí dohodu obejít. Problém zdůrazněný v nedávném rozhodnutí Soudního dvora ve věci *West Tankers* omezuje účinnost rozhodčích dohod v Evropské unii.

2.4.2. Cíle

Konkrétním cílem této části návrhu je zajistit průhlednou a předvídatelnou koordinaci soudních a rozhodčích řízení, což by přispělo k ochraně nebo zvýšení přitažlivosti Evropské unie jakožto místa konání rozhodčích řízení.

2.4.3. Popis zvolených variant politiky

- Varianta č. 1: zachování současného stavu
- Varianta č. 2: rozšířené vyloučení rozhodčího řízení z oblasti působnosti
- Varianta č. 3A: posílení účinnosti rozhodčích dohod. Na základě této varianty by soud, který zahájil řízení ohledně sporu týkajícího se rozhodčí dohody, musel přerušit řízení v případě, že by řízení zahájil rozhodčí soud nebo soud nacházející se v členském státě, ve kterém se má rozhodčí řízení konat.

2.4.4. Analýza dopadů upřednostňované varianty politiky č. 3A: posílení účinnosti rozhodčích dohod

a) Účinnost s ohledem na dosažení cílů: tato varianta by umožnila, aby byly výše uvedené cíle v plné míře splněny. Zajistila by účinnost rozhodčích dohod tím, že by zamezila riziku souběžných řízení a omezila by možné uplatňování nekalých taktik vedení sporu. Zajistila by také pokračování volného pohybu všech soudních rozhodnutí, které jsou v současné době v EU v oběhu. **b) Klíčové dopady i) Hospodářský dopad:** varianta č. 3A by zamezila riziku, jež představují nekalé taktiky vedení sporu, a to s výše uvedenými hospodářskými výhodami. Varianta 3A by navíc zamezila riziku souběžných soudních a rozhodčích řízení, čímž by výrazně zlepšila přitažlivost evropských rozhodčích středisek a přitažlivost rozhodčích řízení v Evropské unii. **ii) Finanční náklady:** změna nařízení by stejně jako u varianty č. 2 pro členské státy znamenala pouze minimální náklady na provedení. **iii) Základní práva:** rozhodčí řízení by se stalo účelnějším a účinnějším než u obou dalších variant, tedy varianty č. 1 a č. 2, a tím by se zlepšil přístup stran k alternativním způsobům řešení sporů. Tato varianta by navíc zlepšila přístup ke spravedlnosti pro společnosti, jež mají v úmyslu rozhodčí dohodu (v dobré víře) napadnout, protože by stanovila jasný a průhledný právní rámec pro tyto procesní úkony a zároveň by vymezila jasná pravidla, jejichž cílem by bylo zlepšit právní jistotu a zamezit používání odkladných taktik. Normy uvedené v článku 47 Listiny základních práv budou v rámci této varianty dále posilovány. A konečně by se zaručilo, aby byla v celé Unii v nejvyšší možné míře zohledněna vůle stran, což posílí jejich smluvní svobodu a svobodu podnikání uvedenou v článku 16 Listiny základních práv. **iv) Třetí země:** přitažlivost rozhodčích řízení v Evropské unii se zvýší.

2.4.5. Srovnání variant a upřednostňovaná varianta politiky

Cíle/dopady	Varianta č.1 Zachování současného stavu	Možnost 2 Rozšířené vyloučení	Možnost č. 3 Posílení účinnosti
Volný pohyb soudních rozhodnutí	0	–	+
Zajištění účinnosti rozhodčího řízení v EU	0	+	++
Hospodářský dopad	0	+	+
Základní práva	0	+	++

3. POTŘEBA OPATŘENÍ NA ÚROVNI EU (SUBSIDIARITA)

Výše zmíněné problémy týkající se existence řízení o prohlášení vykonatelnosti, nedostatečná účinnost dohod o volbě soudu a hranice mezi nařízením a rozhodčím řízením jsou způsobeny stávajícími pravidly práva EU a lze jim předejít pouze zásahem evropského zákonodárce. K vytvoření rovných podmínek pro společnosti na vnitřním trhu a k zajištění toho, aby mohla být práva „slabších stran“ zaručená právními předpisy EU vymáhána, je nutná harmonizace norem týkajících se žalovaných ze zemí mimo EU. Těchto cílů nemohou členské státy dosáhnout samy.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

Nařízení bylo přijato na základě čl. 61 písm. c) a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství. Po vstupu v platnost Lisabonské smlouvy je smluvním základem pro přijetí revidovaného nařízení čl. 67 odst. 4 a čl. 81 odst. 2 písm. a), c) a e) Smlouvy o fungování Evropské unie.

5. PROPORCIONALITA OPATŘENÍ EU

Soubor výše zmíněných upřednostňovaných variant dodržuje zásadu proporcionality. Změny plánované v souboru upřednostňovaných variant nepřesahují rámec toho, co je nezbytné pro řešení zjištěných problémů. Jak je zdůrazněno výše, výhody a úspory vyplývající z upřednostňovaných variant politiky zdaleka převažují nad souvisejícími náklady a nevýhodami. Potenciál hospodářských úspor je významný, zatímco finanční náklady na provedení reformy v členských státech jsou celkově malé. Balíček reforem může zvýšit důvěru ve vnitřní trh a podpořit více společností a občanů, aby se zapojili do přeshraničních transakcí, a těžili tak z výhod vnitřního trhu. Taková zvýšená hospodářská aktivita v kombinaci s úsporami vyplývajícími z reforem by občanům a společností pomohla překonat současnou finanční krizi.

6. SLEDOVÁNÍ A HODNOCENÍ

Každých pět let Komise předloží hodnotící zprávy o uplatňování nařízení. Vzhledem k tomu, že v současnosti většina členských států systematicky neshromažďuje statistické údaje o uplatňování nařízení, revidované nařízení bude obsahovat požadavek spočívající v poskytnutí relevantních informací, zejména pokud jde o počet případů, kdy bylo využito zvláštních řízení o přezkumu vytvořených na ochranu základních práv žalovaného, a pokud jde o výsledek těchto řízení.